

Publicerad 2012-03-26 01:23 av Ingela Svenson

Yrsel

Nu för tiden ser jag världen från ovan; jag ser hus, byar, städer, fält, skogar, sjöar
och hav , enorma vidder som spänner över klotet

öknar

genom en dörr på glänt syns det oregelbundna mönstret av små kanaler
med ögat söker jag efter fraktala mönster, en regel, följer jag linjerna med blicken men finner ingen annan
logik

än det rena kaos

Yrsel drabbar mej. det kanske hör till åldern? Eller är detta något som helt naturligt
som drabbar den som får en skymt av
skapelsen ansikte...

Om än så på avstånd

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ingela Svenson med Poeter.se id #29619 innehar upphovsrätten